

vergadering van de reddingmaatschappij voor een prijsvraag uit te schrijven 'onder uitloving der groote gouden medaille der maatschappij aan degene die een middel kan uitdenken en aan de maatschappij aanbiedt waardoor het overzeilen bij donkere nachten en mistig weer kan worden voorkomen'²⁴).

Velen ook buiten het bestuur geven hun oordeel over dit idee. De reacties zijn ten dele positief, ten dele negatief aangezien sommigen menen dat een dergelijk middel toch nooit zal kunnen worden gevonden.

Het houden van de prijsvraag wordt zelfs binnen het bestuur afgestemd, met slechts de stem van de voorzitter/voorsteller en diens zoon voor. Een wat verwonderlijke zaak, daar het alleszins nuttig zou zijn geweest de inzendingen op de prijsvraag af te wachten, maar misschien een vorm van verzet van het bestuur tegen een wat te overheersende voorzitter?

Ter gelegenheid van het 25-jarige bestaan der Maatschappij wordt hem – vanaf de oprichting bij het reddingswerk betrokken – als president de gouden medaille der Maatschappij verleend; in zijn dankwoord voor dit eerbewijs zegt hij 'dat hij steeds bewogen met het lot van den zeeman alles wat in zijn vermogen was heeft willen aanwenden om dit lot te verbeteren, maar ook daaruit zijne bemoeiingen tot oprigting en uitbreiding der Maatschappij zijn voortgesproten en dat hij steeds zoo lang God hem daartoe krachten verleent daarmede wenscht voort te gaan... tot het daarstellen van al zulke hulpmiddelen welke aan de Maatschappij overeenkomstig haar doel het behoud van menschenlevens zou kunnen verzekeren'²⁵).

Wanneer wij de geschiedenis van de reddingmaatschappij in de 19e eeuw overzien dan blijkt dit er een te zijn van weliswaar groei, maar zeker met vallen en opstaan.

De organisatie is nog niet zo hecht als heden, het materieel en vooral de communicatie zijn nog betrekkelijk primitief zodat of het materieel niet tegen de omstandigheden op zee is opgewassen of de alarmering t.b.v. een schipbreuk faalt.

De eerste stoomreddingboot wordt in 1895 aan de Hoek van Holland gestationeerd; tot dat moment is er geen wezenlijke verandering in de voortstuwing van de boten en is men slechts op roeien of zeilen aangewezen.

Ook de mentaliteit van de mensen kan slechts langzaam worden veranderd en gevormd. Maar ondanks gebreken van technische aard